

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.129 van 29 april 2002
in de zaak A. 88.457/IX-2128.**

In zake : de NV OPENBAAR SLACHTHUIS,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door:

1. de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. DEPLA en M. STUBBE,
kantoor houdende te BRUGGE-SINT-KRUIS,
Karel van Manderstraat 123.
2. de minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV OPENBAAR SLACHTHUIS op 14 december 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 28 september 1999 betreffende de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring;

Gelet op het arrest nr. 87.152 van 9 mei 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van de verzoekende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat F. CARRON die, loco advocaten R. DEPLA en M. STUBBE, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. De wet van 8 december 1998 houdende diverse bepalingen betreffende de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring heeft, in artikel 2, wijzigingen gebracht aan artikel 6 van de wet van 5 september 1952 betreffende de vleeskeuring en de vleeshandel en, in artikel 3, aan artikel 6 van de wet van 15 april 1965 betreffende de keuring van en de handel in vis, gevogelte, konijnen en wild.

De wijzigingen hebben betrekking op het invoeren van een aantal rechten die naar aanleiding van de keuring kunnen geheven worden. Zij regelen ook de wijze waarop die bepalingen uitvoering zullen krijgen. Voorts wordt artikel 6 van de wet van 5 september 1952, vanaf het derde lid, en artikel 6 van de wet van 15 april 1965, vanaf het tweede lid, door de volgende bepalingen vervangen:

“De Koning bepaalt, uiterlijk binnen het jaar na de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag van die rechten, alsmede de wijze van berekening, inning en koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijzen ervan. Hij bepaalt tevens de modaliteiten van betaling en doorrekening van de rechten, de gevolgen van het laattijdig verstrekken van de gegevens die nodig zijn voor de facturatie van de rechten, alsmede van de laattijdige betaling ervan.

Het koninklijk besluit genomen in uitvoering van dit artikel is van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de dag van zijn inwerkingtreding wanneer het door de wetgever niet werd bekrachtigd binnen het jaar volgend op dat van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. Het koninklijk besluit dat bij wet bekrachtigd is kan niet anders dan bij wet worden gewijzigd.”

1.2. Bij koninklijk besluit van 22 december 1998 betreffende de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring worden de voornoemde wetsbepalingen uitgevoerd.

Bij arrest nr. 80.671 van 7 juni 1999 inzake NV VERHELST vernietigt de Raad van State dat koninklijk besluit van 22 december 1998 omdat de verwerende partij de hoogdringendheid, waarop zij zich had beroepen om het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te verkrijgen, niet voldoende gemotiveerd had.

1.3. Op 28 september 1999 komt dan het thans bestreden besluit tot stand, waarin de bepalingen van het vernietigde koninklijk besluit bijna volledig worden overgenomen. Het wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 16 oktober 1999 en werkt terug tot 10 januari 1999.

1.4. In hoofdstuk I van Titel XII van de wet van 12 augustus 2000 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (Belgisch Staatsblad, 31 augustus 2000) worden een aantal bepalingen (de artikelen 213 tot 221) opgenomen, waarbij het koninklijk besluit van 28 september 1999 met ingang van 10 januari 1999 gewijzigd wordt.

Voort bepaalt artikel 222 van dezelfde wet: “Het koninklijk besluit van 28 september 1999 betreffende de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring, gewijzigd bij deze wet, wordt, uitgezonderd artikel 15, bekrachtigd.”. Die bepaling is in werking getreden op 10 september 2000.

2. Overwegende dat het bestreden besluit door de wetgever bekrachtigd is overeenkomstig het bepaalde in artikel 6, lid 4, van de wet van

5 september 1952 en artikel 6, lid 3, van de wet van 15 april 1965; dat zulks betekent dat het bestreden besluit niet langer een akte is van de uitvoerende macht maar dat zij aan de wetgevende macht toegerekend wordt; dat, gelet op dit gegeven, de Raad van State niet bevoegd is om zich over wetgevende akten uit te spreken;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord betoogt dat, door de wettelijke bekrachtiging, de Raad van State geen uitspraak meer kan doen over de regelmatigheid van een hem overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voorgelegd reglementair besluit noch over de regelmatigheid van de door de wetgever aan dat besluit aangebrachte wijzigingen, waardoor de verzoekende partij een jurisdictionele waarborg verliest; dat naar haar oordeel, aangezien de bekrachtiging reeds ‘a priori’ door de wetgever in het vooruitzicht was gesteld en aangezien de parlementaire voorbereiding van de wet van 12 augustus 2000 op dat vlak terzake geen motivering bevat, de verwerende partij zich niet kan beroepen op “dwingende en ernstige redenen” zodat de bekrachtigingsbepaling strijdt met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel; dat zij ter zake verwijst naar het arrest nr. 33/93 van 22 april 1993 van het Arbitragehof; dat zij, met verwijzing naar artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, de Raad van State verzoekt aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag -deze vermeld in het beschikkend gedeelte- te stellen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat het Arbitragehof niet opnieuw ondervraagd moet worden wanneer het reeds uitspraak heeft gedaan over een vraag met hetzelfde onderwerp, dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 33/93 gesteld heeft dat een wettelijke bekrachtiging het gelijkheidsbeginsel miskent wanneer zij enkel tot doel heeft te verhinderen dat de Raad van State zich over de zaak uitspreekt, maar niet wanneer -zoals in de arresten 67/92, 46/93, 32/2000 vastgesteld- er andere objectieve redenen aan ten grondslag liggen, hetgeen te dezen het geval is aangezien de bekrachtiging reeds vooraf door de wetgever zelf in het vooruitzicht was gesteld, aangezien de wetgever wijzigingen heeft aangebracht aan het bestreden besluit en aangezien het a priori instellen van een bekrachtigingsregeling op grond van artikelen 170 en 172 van de Grondwet zelfs nodig was om de uitvoerende macht in staat te stellen een belastingregeling in te voeren; dat zij besluit dat de afdeling wetgeving van de Raad van State nooit bezwaren heeft gemaakt tegen de geplande bekrachtiging van het bestreden besluit;

3.3. Overwegende dat artikel 26, § 2, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof de Raad van State ertoe verplicht de vraag van de verzoekende partij aan het Arbitragehof voor te leggen; dat er geen toepassing gemaakt kan worden van het bepaalde in artikel 26, § 2, tweede en derde lid,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende vraag gesteld:

"Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, op zichzelf genomen en in samenlezing met artikel 13 van de Grondwet en artikel 6 E.V.R.M., op grond waarvan niemand de natuurlijke rechter kan worden ontzegd en iedereen het recht heeft op een eerlijk proces, geschonden, door enerzijds de artikelen 213 tot en met 221 en artikel 222 van de Budgetteringswet van 12 augustus 2000 (B.S., 31 augustus 2000), waarbij het koninklijk besluit van 28 september 1999, dat behept is met onregelmatigheden, respectievelijk wordt gewijzigd en bekrachtigd, en anderzijds artikel 2 van de Wet van 8 december 1998 houdende diverse bepalingen betreffende de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring (B.S., 31 december 1998), waarbij de validering en wijziging bij wet in het vooruitzicht wordt gesteld, met als gevolg dat de Raad van State zich niet meer kan uitspreken over de door verzoekster ingeroepen onregelmatigheden van het betrokken K.B., en aldus verzoekende partij het voorwerp is van een ongelijke behandeling die terzake niet objectief verantwoord is ten aanzien van elk ander rechtsonderhorige die een reglementair besluit, dat op deze rechtsonderhorige van toepassing is, op zijn wettigheid vermag te laten toetsen door de administratieve rechter, te dezen dat de Raad van State, zelfs wanneer pendente litis wijzigingen worden aangebracht aan dat reglementair besluit?"

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aangestelde lid van het auditoraat wordt ermee belast om, na ontvangst van het antwoord van het Arbitragehof op de hiervoor gestelde vraag, het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negenentwintig april 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.